

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2961/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Дејан Богосављевић адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС – Филијала Ниш, чији је пуномоћник Бранислав Чолић адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3993/18 од 19.10.2018. године, у седници већа одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3993/18 од 19.10.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3993/18 од 19.10.2018. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3138/18 од 07.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да у корист тужиоца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за тражени период по стопи на дан уплате и то за тражени период по стопи на дан уплате и то за месеце и на појединачне износе наведене у том ставу изреке, а ставом трећим изреке је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Виши суд у Нишу је пресудом Гж 3993/18 од 19.10.2018. године (погрешно је означавајући као решење), ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у ставу првом и другом изреке, а ставом другим изреке је усвојио жалбу тужиоца и укинуо првостепену пресуду у ставу трећем изреке и у том делу је предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене. Побијана пресуда је, у погледу надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености да му тужена уплати доприносе за обавезно социјално осигурање и када је такав захтев једини предмет спора, у складу са правним схватањем које је, у вршењу надлежности предвиђене чланом 31. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд усвојио на седници Грађанског одељења од 12.03.2019. године. Ревизијски наводи којима се указује на правно схватање Врховног касационог суда, усвојено у поступку решавања спорног правног питања на седници Грађанског одељења од 23.01.2017. године, не оправдава одлучивање о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе у овој врсти спора. Означено правно схватање да новчана накнада за случај незапослености, утврђена на начин из члана 69. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености, не може бити нижа од 80% нити виша од 160% од минималне зараде утврђене у складу са чланом 111. став 2. Закона о раду (принцип бруто зараде) од значаја је за судску праксу у споровима чији је предмет захтев за исплату мање исплаћене новчане накнаде за незапосленост, а о том захтеву између истих странака је већ донета правноснажна пресуда.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаним пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужена није успела у поступку по ревизији, а тужилац нема право на накнаду трошкова ревизијског поступка јер трошкови одговора на ревизију нису били нужни за вођење ове парнице, па је применом чл. 153, 154. и 165. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**